

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 lipca 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał L. M. emeryturę na podstawie art.24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskazując, że wypłata emerytury podlegała zawieszeniu, ponieważ wnioskodawca jest uprawniony do emerytury w związku ze służbą wojskową. (decyzja k 11 akt ZUS)

W dniu 30 sierpnia 2021 roku L. M. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i wypłatę przyznanego świadczenia. (odwołanie k 3)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 27 września 2021 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k 6)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

L. M. urodził się (...). W dniu 4 czerwca 2021 roku złożył wniosek o emeryturę. (okoliczności niesporne)

Ubezpieczony od 1 lutego 2004 roku posiada uprawnienia do emerytury wojskowej przyznane na podstawie art. 15 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. Do wysługi emerytalnej uwzględniono jedynie okres służby wojskowej w Wojsku Polskim – od 16 września 1975 roku do 31 sierpnia 2004 roku (w tym skrócony okres wypowiedzenia przypadający od 1 lutego 2004 roku, za który zostało wypłacone jednorazowe odszkodowanie). (pismo k 9 akt ZUS)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o powołane dowody z dokumentów, niespornych między stronami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 95 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego.

Przepis ust.1 stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub w art. 15a lub art. 15d lub art. 18e ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, (...) Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Analiza przebiegu zatrudnienia wnioskodawcy urodzonego w (...) roku wskazuje, że pozostawał on w zawodowej służbie wojskowej od 16 września 1975 roku i pobiera emeryturę wojskową wynoszącą 75% podstawy wymiaru obliczoną bez uwzględniania okresów składkowych i nieskładkowych, z tytułu których jest uprawniony również do emerytury z FUS.

Odnosząc się do poglądu ubezpieczonego zaprezentowanego w odwołaniu podkreślenia wymaga, że aktualnie Sąd Najwyższy dokonał odmiennej niż dotychczasowa interpretacji art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej i przyjął, że **ubezpieczonemu, który pozostawał w zawodowej służbie wojskowej przed 2 stycznia 1999 r i pobiera emeryturę wojskową wynoszącą 75% podstawy wymiaru obliczoną bez uwzględniania okresów składkowych i nieskładkowych, z tytułu których jest uprawniony również do emerytury**

z FUS, wypłaca się jedno z tych świadczeń – wyższe lub wybrane przez niego (art. 95 ust. 1 2 ustawy o FUS). (por. uchwała 7 sędziów SN z dnia 15 grudnia 2021 roku, III UZP 7/21)

Tym samym Sąd Najwyższy powrócił do literalnej wykładni cytowanego przepisu oraz do poprzednio zajmowanego stanowiska w tym zakresie. (por. wyrok SN z dnia 8 maja 2012 roku, II UK 237/11, z dnia 4 grudnia 2013 roku, II UK 223/13)

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku, nie znajdując podstaw do nakazania podjęcia wypłaty zawieszzonego świadczenia.